

בש"פ 5361/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5361/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בשם העורר: עו"ד אורי דייגי

בשם המשיבה: עו"ד דגנית כהן-ויליאמס

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט י' צלקובניק) מתאריך 27.07.2014 ב-מ"ת 7125-04-14, בגדרה הורה בית המשפט קמא הנכבד על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

להלן אביא הנתונים הצריכים לעניין.

רקע עובדתי

2. כנגד העורר הוגש כתב אישום, בגדרו יוחסה לו דקירה של אחותו הקטינה, בסכין חדה במספר איברים. לאחר שדקר אותה עזב העורר את הזירה והותיר את אחותו מתבוססת בדמה בחדר נעול. כתוצאה מדקירות אלו נגרמו למתלוננת חבלות חמורות שהצריכו את אישפוזו בבית החולים למספר ימים. בגין המעשים הנ"ל יוחסה לעורר עבירה של חבלה בכוונה מחמירה (עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)).

עמוד 1

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. הצדדים לא חלקו על קיומן של ראיות לכאורה והעורר נשלח לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן למבוגרים ולהסתכלות על ידי הפסיכיאטר המחוזי. חוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו של העורר הצביעה על שימוש כרוני באלכוהול ובסמים. בחוות הדעת אף צויין כי המעשים המיוחסים לעורר נעשו תחת השפעתם של חומרים פסיכו אקטיביים. עם זאת עורך חוות הדעת הפסיכיאטרית ציין כי טרם השימוש בחומרים הפסיכו אקטיביים יכול היה העורר להבחין בין טוב לרע ולא פעל תחת השפעה של מחלה נפשית כלשהי. בתסקיר שירות המבחן צויין כי לעורר עבר פלילי בעבירות של: תעבורה, רכוש, סמים ואלימות וכי הוא ריצה שלושה מאסרים בעבר. עם זאת עורכת התסקיר התרשמה כי העורר מסוגל לגייס כוחות להירתם להליך טיפול ולגמילה מחומרים ממכרים. בהמלצת שירות המבחן נבחנה התאמתו של העורר לשהות בחלופת מעצר במסגרת הקהילה הטיפולית "מלכישוע". העורר נמצא מתאים לשילוב בקהילה האמורה ולכן המליץ שירות המבחן על שחרורו לחלופת מעצר בקהילת "מלכישוע".

5. בהחלטתו מתאריך 27.07.2014 הורה בית המשפט קמא הנכבד על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת נוכח חומרת העבירה המיוחסת לעורר, חומרת הפגיעות שנגרמו לאחותו של העורר כתוצאה ממעשיו, כנטען, ולאור הסתמיות של מעשיו הקשים של העורר, שנראה שלא היה להם כל מניע מבורר.

מכאן הערר שבפני.

טענות הצדדים

6. בהודעת הערר, על נימוקיה, טען בא-כח העורר כי שגה בית המשפט קמא הנכבד משקבע כי חלופת המעצר בקהילה הסגורה "מלכישוע" לא תסכין להפחית את מסוכנותו של העורר. עוד טען בא-כח העורר כי משהופנה העורר (ע"י כב' השופט נ' אבו טהה) לסדרה של בדיקות כדי לבדוק את התאמתו לקליטה בקהילה טיפולית - התפתחה אצל העורר הסתמכות כי אם ימצא מתאים הוא ישוחרר לחלופת מעצר.

7. מנגד ביקשה באת-כח המשיבה לסמוך ידיה על החלטתו של בית המשפט קמא (כב' השופט י' צלקובניק), שאיזן, לדעתה, באופן ראוי את השיקולים הרלוונטיים במכלול. באת-כח המשיבה הדגישה את המסוכנות הנשקפת מהעורר נוכח עברו הפלילי, העובדה כי לא היה כל מניע נראה לעין למעשה התקיפה החמור שמיוחס לו, ולעובדה כי קשה לומר באופן וודאי כי התקף דומה לזה שהביא לאירועים מושא כתב האישום - לא יחזור על עצמו. לבסוף היא הדגישה אמנם שמוסד "מלכישוע" ממוקם באיזור מבודד ומרוחק ואולם אין בו משמורנים המקבלים על עצמם לוודא שהמצויים במוסד לא יעזבוהו.

8. בתום הדיון שהתקיים בפני הוריתי על המשך מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת ועתה אפסוק בערר.

דיון והכרעה

9. בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), 1996-תשנ"ו - השימוש שעשה העורר בסכין כדי לדקור את אחותו מקים חזקת מסוכנות, המצדיקה מעצר עד לתום ההליכים המשפטיים, ולא בנקל ישחרר בית המשפט לחלופת מעצר את מי שלכאורה תקף בצורה כל כך אלימה וסתמית קטינה חסרת ישע. במקרה דנן לא ראיתי טעמים המצדיקים חריגה מהכלל.

נכון הוא שכשעסקינן בדיני מעצרים חומרתן של העבירות הינה רק נקודת המוצא לדיון ובוודאי לא נקודת הסיום (ראו: בש"פ 2006/10 מ.י. נ' פלוני (15.03.2010)). עם זאת, בהקשרים אלה יש ליתן חשיבות גם לאפשרות לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר, תוך התייחסות לנסיבותיו הספציפיות של העורר. במקרה דנן התרשמתי כי התנהלותו של העורר, שחזר להשתמש בחומרים פסיכו אקטיביים חרף מודעותו להשפעות שלהם על מצבו הנפשי (זאת לאחר שנשר מהליך טיפולי קודם טרם שהשלים אותו) - מעידים על מסוכנות בפועל. מסקנה זו נתמכת בעובדה כי אין בנמצא כל הסבר לאירוע, מושא האישום, ולכן גם החלופה שהוצעה לא די בה כדי לשלול התרחשותם האפשרית של התקפים פסיכויטיים נוספים - הדומים לזה שבמהלכו דקר העורר את אחותו.

הנה כי כן בשלב זה חלופת מעצר, גם אם היא בקהילה סגורה יחסית - לא תסכין להפחית מסוכנות זו לרמה המאפשרת שחרורו של העורר ממעצר.

10. נוכח כל האמור לעיל - הערר נדחה. המשיב ישאר במעצר עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ"א באב התשע"ד (17.8.2014).

שׁוֹפֵט